

Het oor van God

‘De ogen des HEEREN zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep’ (Ps. 34:16).

Zoals het oog van God gericht is op de gelovigen, zo is ook het oor van God geneigd om naar hun stem te luisteren. Toen de Heer Zijn volk Israël wilde uitleiden uit Egypte, zei Hij tot Mozes: ‘Ik heb zeer wel gezien de verdrukking van Mijn volk, dat in Egypte is, en heb hun geschrei gehoord, vanwege hun drijvers; want Ik heb hun smarten bekend. Daarom ben Ik neergekomen, dat Ik het verlosse’ (Ex. 3:7-8). Welk een oneindige genade! De Heer vraagt niet of het volk het waardig is, maar Hij houdt rekening met hun behoeften. Hij ziet, Hij hoort, Hij bekent, en Hij komt neer. Dit alles doet Hij om hen te verlossen uit hun verdrukking en slavernij, want Hij kent en telt de zuchten van Zijn volk. Hij ziet hun tranen en doet ze in Zijn fles (Ps. 56:9).

Wij mogen en kunnen dit alles door genade op ons toepassen. Dezelfde God, Die op Zijn verdrukt volk heeft gelet, Die hun geschrei heeft gehoord en Die neerkwam om hen te verlossen, heeft Zich ook over ons ontfermd. Hij is neergekomen in Zijn Zoon om ons te verlossen. Hij heeft Zijn oor tot ons geneigd en in onze behoeften voorzien door ons Zijn onuitsprekelijke Gave, Zijn Zoon, te schenken. En sinds die verlossing van de ziel ons deel is, kunnen wij erop rekenen dat Hij altijd Zijn oor heeft geopend om naar ons te luisteren.

In Psalm 116:1-2 lezen wij: ‘Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen. Want Hij neigt Zijn oor tot mij, daarom zal ik Hem in mijn dagen aanroepen’. Omdat de Heer ons altijd hoorde en steeds Zijn oor tot ons neigde, ja, omdat wij weten dat Hij dit nog steeds doet en zal blijven doen, willen wij zo graag al onze dagen Hem liefhebben, tot Hem roepen, Hem verheerlijken. In alle tijden hebben dan ook de gelovigen zich tot God gewend met de bede: ‘Neig Uw oor tot mij ten dage van mijn benauwdheid’ (Ps. 102:3), ‘Hoor de stem van mijn smekingen’ (Ps. 28:2) en: ‘Neig de oren tot de redenen van mijn mond’ (Ps. 54:4).

Salomo heeft uitgeroepen: ‘Laat toch ... Uw oren opmerkende zijn tot het gebed van deze plaats’ (2 Kron. 6:40). Hizkia heeft zich, voor het aangezicht van de Heer, in de benauwdheid neergebogen en gezegd: ‘O, HEERE! neig Uw oor en hoor’ (2 Kon. 19:16). Nehemia heeft met klem gebeden: ‘Laat toch Uw oor opmerkende zijn op het gebed van Uw knecht, en op het gebed van Uw knechten, die lust hebben Uw Naam te vrezen’ (Neh. 1:11). Daniël, die zich in verootmoediging neerboog voor de Heer, heeft het uitgesproken: ‘O, onze God! hoor ... Neig Uw oor, mijn God! en hoor ... O Heere, hoor! ... merk op’ (Dan. 9:17-19).

Het antwoord van de Heer is voor alle tijden geldig: ‘Mijn oren zullen opmerkende zijn op het gebed’ (2 Kron. 7:15), zodat de gelovige dan ook in vertrouwen zegt: ‘HEERE! Gij hebt de wens der zachtmoedigen gehoord; Gij zult hun hart sterken, Uw oor zal opmerken’ (Ps. 10:17). Wel zal het voorkomen dat het lijkt alsof de Heer niet luistert, zodat de gelovige die niet let op Gods liefde maar zich laat leiden door de moeilijke omstandigheden, het uitroept: ‘Hij sluit de oren voor mijn gebed’ (Klaagl. 3:8).

Maar wij kunnen er vast van overtuigd zijn dat de Heer een open oor heeft voor Zijn volk en dat Hij Die onze stem gehoord heeft, Zijn oor niet verbergt voor ons zuchten, voor ons roepen (Klaagl. 3:56). Als zelfs het geroep van de maaiers die, wellicht onbekeerd, in hun verdrukking tot God roepen, opklimt tot de oren van de Heer Zebaoth (Jak. 5:4), hoeveel te meer zal dan het smeken van de Zijnen Zijn oor bereiken om Zijn arm en Zijn hand in beweging te brengen tot hun bescherming en zegen? 'Zijn oren zijn tot hun smeken', zegt de apostel Petrus, als hij spreekt over de gelovigen die te midden van een zondige wereld in gerechtigheid hebben te leven en te wandelen (1 Petr. 3:12).

God is onze Vader. En zou een vader zich niet ontfermen over de kinderen? Zou God, onze Vader, in Zijn liefde en trouw, Zijn oor niet geopend hebben, om te luisteren naar het geroep van Zijn kinderen, om acht te geven op hun zuchten? 'Zou Hij, Die het oor plant, niet horen?' (Ps. 94:9). Laten wij niet vergeten: onze Vader is de almachtige God en wat Zijn liefde wil bewerken, ontzegt Hem Zijn vermogen niet. 'Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen' (Jes. 59:1). Hoe bemoedigend en versterkend!

Alleen onze zonden kunnen scheiding maken tussen ons en God, zodat onze God dan niet naar ons kan horen. Daarom moet ons oor geopend zijn om naar Zijn stem te luisteren. En deden of doen wij dit niet, dan moeten wij ons oordelen in het licht van God. Maar dan ook is het oor van God weer in genade voor ons geopend. 'Uit de diepten roep ik tot U, o HEERE! Heere! hoor naar mijn stem; laat Uw oren opmerkende zijn op de stem van mijn smekingen. Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; Heere! wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving' (Ps. 130:1-4).

U hoort zo graag ons smeken,
en altijd is gebleken,
hoe U Uw oor neigt tot 't gebed,
hoe U vol liefde op de Uwen let.

Schrijver onbekend.